

แทนที่จะเรียกว่า
ที่พักออาศัย...

เรียกว่าที่กักขังดีกว่า

ว่ากันว่าท่านพ่อ
เป็นรักแรกพบของท่านแม่

แต่นางกลับ
ไม่ได้มีใจให้ท่านพ่อ
แต่อย่างใด

ทั้งยัง

ฆ่าอาจารย์
ของท่านพ่อด้วย

ทำไมกัน?!

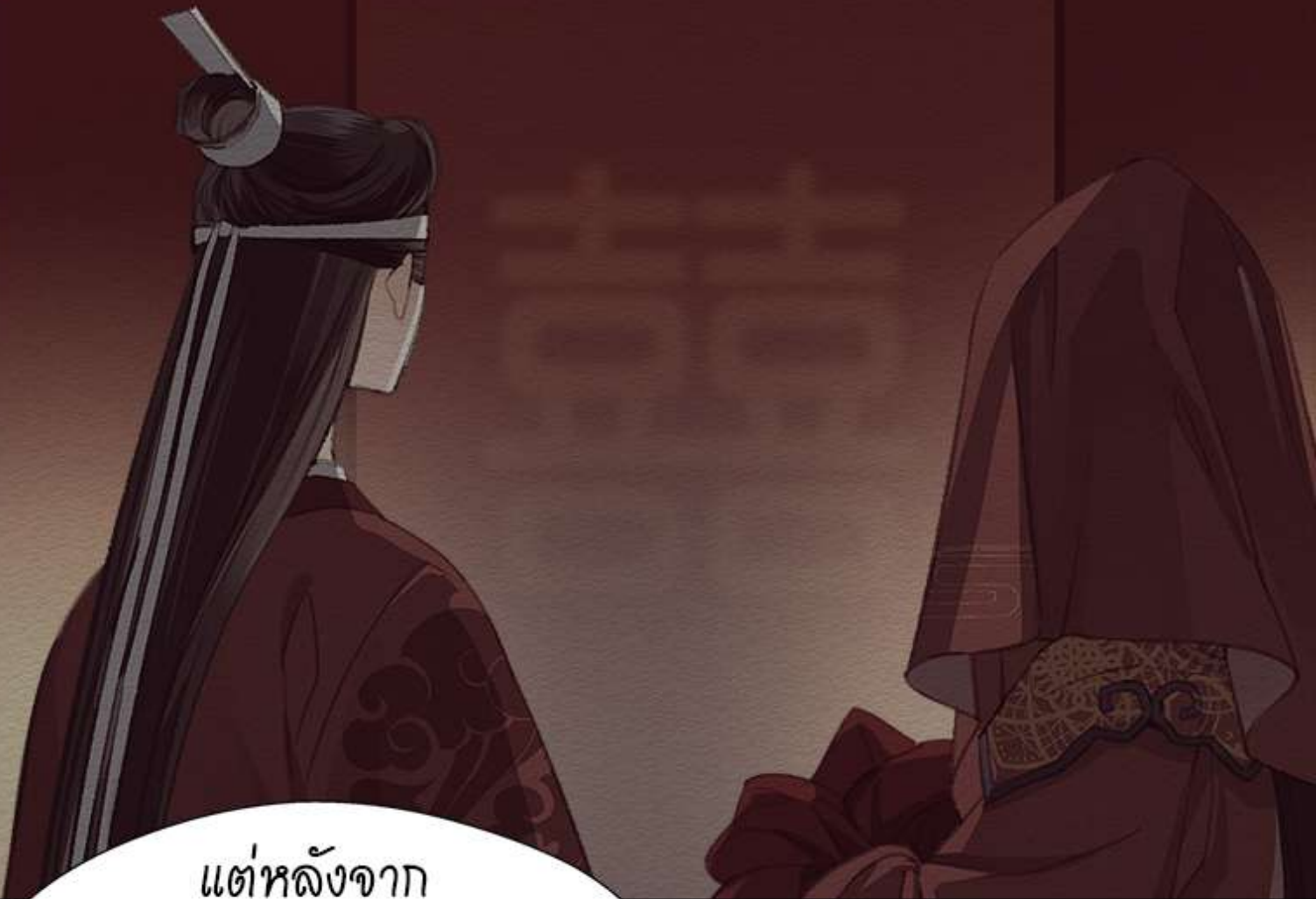
အိမ်မိ

แต่คิดดูแล้ว
ก็คงไม่พ้น
เรื่องรักเรื่องแค้น
เรื่องถูกเรื่องผิด
สี่เรื่องนี้แหละ

ท่านพ่อเจ็บปวดมาก
หลังจากที่ได้รู้เรื่อง

แต่หลังจาก
ไต่สวนอย่างหนัก
เขาก็ยังพาท่านแม่กลับมา
อย่างลับๆ และสมรส
กับนาง

ได้ยินมาแล้ว
พิธีสมรสเต็มไปด้วย
นานาอุปสรรค

นี่คือภรรยาของข้า
หากใครจะทำอะไรนาง
ก็ต้องข้ามศพข้าไปก่อน

หลังจากพิธีสมรส
ท่านพ่อก็สร้าง
เรือนแห่งหนึ่ง
แล้วขังท่านแม่ไว้

แล้วก็สร้างอีกเรือน
เพื่อขังตัวเองไว้

ปากบอก
บำเพ็ญเพียร
แต่แท้จริงแล้วคือ
การสำนึกตน

คุณชายเว่ย
เจ้ารู้หรือไม่ทำไมท่านพ่อข้า
ถึงทำเช่นนั้น?

เขาให้อภัยมาตกรไม่ได้
แต่ก็ไม่สามารถทนเห็น
คนที่รักตายไปได้เช่นกัน

เลยทำได้เพียงสมรส
กับนางเพื่อปกป้องนางไว้
และบังคับไม่ให้ตัวเอง
ไปเจอนาง

พอข้ากับจิ้งจิกเกิดมา
ก็ถูกส่งมาให้ท่านอาอบรม

พวกเราจะได้พบท่านแม่

แค่เดือนละครึ่ง

นางชอบ
เข้าหาหยังจี้ แต่กับหยังจี้เนะ
ยังแกลังยังเงียบ

ถึงวังจี้จะไม่พูด
แต่เขารู้

เขารอวันที่จะได้พบ
กับท่านแม่ทุกเดือน

เขาเป็นเซ่นนั้น
เซ่นเดียวกับข้า

แต่แล้ววันหนึ่ง
ท่านอา ก็มาบอก
กับพวกเราว่า
ไม่ต้องไปแล้ว

ท่านแม่ไม่อยู่แล้ว

ตอนนั้นแว้งจี้ยังเล็กน้อย
ยังไม่เข้าใจว่า 'ไม่อยู่แล้ว'
คืออะไร

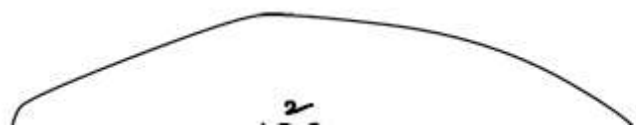
ไม่ว่าท่านอาจจะดูท่าอย่างไร
เขาก็จะยังมาที่นี่ทุกเดือน

นั่งรอคนมาเปิดประตูให้
ตรงระเบียบทางเดิน

ใจ...
อย่าแตะเหว้าจะดีกว่า

ระวังจะเหมือนครั้งนั้น

จะไม่ใช่
แบบครั้งนั้นหรอก

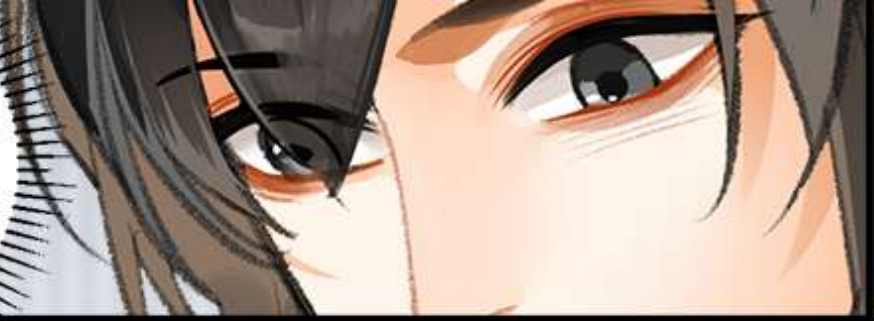
ที่หลานจ้านเมา
เมื่อคราวก่อน

เขาบอกว่า
เขาไม่เคยแอบดื่ม
เทียนจื่อเซี่ยว
ในเรือน

เช่นนั้น เขาก็แอบ
เก็บสุราเทียนจื่อเซี่ยว
ไว้ให้เราอย่างนั้นสิ

เราควร
ขอโทษเขาเรื่อง
ผ้าคาดหัวคราวก่อน
หรือไม่นะ?

ไม่สิ
เราทำเป็นไม่รู้ดีกว่า
ว่าการขยับผ้าคาดหัว
หมายความว่าอย่างไร

คราวหน้าจะได้
ดั่งของเขาได้อีก...